

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 21ης Ιανουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-252/03 R,

Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV), με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον P. Abegg, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αιτούσα,

υποστηριζόμενη από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues και F. Million, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους P. Oliver και F. Lelièvre, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής, αφενός, της εκτελέσεως της αποφάσεως 2003/600/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2003, σχετικά με διαδικασία εφάρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/C.38.279/F3 — Γαλλικό βόειο κρέας) (ΕΕ L 209, σ. 12), στο μέτρο που επιβάλλει στην αιτούσα πρόστιμο ύψους 720 000 ευρώ και, αφετέρου, της εκπληρώσεως της υποχρεώσεως προς σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για τη μη είσπραξη του προστίμου,

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ**

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Με την απόφαση 2003/600/ΕΚ, της 2ας Απριλίου 2003, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/C.38.279/F3 — Γαλλικό βόειο κρέας) (ΕΕ L 209, σ. 12, στο εξής: Απόφαση), η Επιτροπή έκρινε ότι η αιτούσα παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, διότι συνήψε συμφωνία αποσκοπούσα στην αναστολή των εισαγωγών βοείου κρέατος στη Γαλλία και

στον καθορισμό ελάχιστης τιμής αγοράς για ορισμένες κατηγορίες βοοειδών (άρθρο 1 της Αποφάσεως) με τη Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), η οποία εκπροσωπεί, όπως και η αιτούσα, τους σφαγείς βοοειδών, και με τέσσερις ομοσπονδίες, οι οποίες εκπροσωπούν τους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων, ήτοι τη Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), τη Fédération nationale bovine (FNB), τη Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) και τη Jeunes agriculteurs (JA).

- 2 Από την Απόφαση προκύπτει ότι στις 24 Οκτωβρίου 2001 η αιτούσα και η FNCBV, αφενός, και η FNSEA, η FNB, η FNPL και η JA, αφετέρου, συνήψαν, σοβούσης της κρίσεως της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (ΣΕΒ), καλούμενης «κρίσεως των τρελών αγελάδων», συμφωνία για τον καθορισμό ελαχίστων τιμών και για την αναστολή ή, τουλάχιστον, μείωση των εισαγωγών βοείου κρέατος στη Γαλλία. Στα τέλη Νοεμβρίου και στις αρχές Δεκεμβρίου 2001 οι εν λόγω ομοσπονδίες συνήψαν προφορική συμφωνία με το ίδιο αντικείμενο.
- 3 Με την Απόφαση η Επιτροπή έκρινε ότι η σύναψη των δύο αυτών συμφωνιών συνιστά σοβαρή παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ. Επέβαλε στην αιτούσα πρόστιμο ύψους 720 000 ευρώ (άρθρο 3 της Αποφάσεως).
- 4 Το άρθρο 4 της Αποφάσεως ορίζει ότι το πρόστιμο πρέπει να καταβληθεί εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως. Στο έγγραφο κοινοποίησης της 9ης Απριλίου 2003 διευκρινιζόταν ότι, σε περίπτωση που η αιτούσα ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή δεν θα ελάμβανε κανένα μέτρο εισπράξεως, εφόσον η απαίτηση θα ήταν τοκοφόρος από την ημερομηνία εκπνοής της προθεσμίας καταβολής του προστίμου και εφόσον θα είχε συσταθεί, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία αυτή, αποδεκτή τραπεζική εγγύηση.

- 5 Με δικόγραφο προσφυγής που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Ιουλίου 2003, η αιτούσα ζήτησε την ακύρωση του επιβληθέντος προστίμου ή, επικουρικά, τη μείωσή του.

- 6 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε αυθημερόν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η αιτούσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο να λάβει ασφαλιστικά μέτρα και να διατάξει την αναστολή, αφενός, της εκτελέσεως της αποφάσεως και, αφετέρου, της εκπληρώσεως της υποχρεώσεως προς σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για τη μη είσπραξη του επιβληθέντος προστίμου.

- 7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 17 Ιουλίου 2003 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής και της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

- 8 Μετά την κατάθεση, στις 21 Ιουλίου 2003, των παρατηρήσεων της αιτούσας επί της ενστάσεως της Επιτροπής περί απαραδέκτου, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου αποφάσισε τη συνέχιση της διαδικασίας.

- 9 Η Επιτροπή κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 8 Αυγούστου 2003.

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Οκτωβρίου 2003, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της αιτούσας. Με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 2003, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση της Γαλλικής Δημοκρατίας και την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

- 11 Η διαδικασία ενώπιον του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων πραγματοποιήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2003.
- 12 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην αιτούσα να εξετάσει την πιθανότητα καταβολής του επιβληθέντος προστίμου σε δόσεις και να υποβάλει σχετική πρόταση στην Επιτροπή. Οι διάδικοι κοινοποίησαν το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεών τους στις 7 Νοεμβρίου 2003.

Σκεπτικό

- 13 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων, αφενός, των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και, αφετέρου, του άρθρου 225, παράγραφος 1, ΕΚ, το Πρωτοδικείο μπορεί, εφόσον κρίνει ότι οι περιστάσεις το απαιτούν, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως ή τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων.
- 14 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι στην αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να διευκρινίζονται τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται (*fumus boni juris*). Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, με αποτέλεσμα να απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτελέσεως εφόσον μία απ' αυτές απουσιάζει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73).

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 15 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή της κύριας δίκης είναι προδήλως απαράδεκτη, διότι ασκήθηκε εκπροθέσμως. Τονίζει ότι η απόφαση κοινοποιήθηκε στην αιτούσα στις 10 Απριλίου 2003 και ότι η προσφυγή ασκήθηκε στις 7 Ιουλίου 2003, ήτοι μετά την εκπνοή της προθεσμίας δύο μηνών και δέκα ημερών για την άσκηση προσφυγής, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 102 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 16 Συναφώς, η αιτούσα δεν δύναται να ισχυρισθεί ότι η προσφυγή της συνιστά προσφυγή πλήρους δικαιοδοσίας κατά την έννοια του άρθρου 229 ΕΚ, η οποία διαφεύγει την προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ. Συγκεκριμένα, το άρθρο 229 ΕΚ, αντιθέτως προς τα άρθρα 226, 230 και 232 ΕΚ, δεν εισάγει αυτοτελές ένδικο βοήθημα. Η διάταξη αυτή παρέχει απλώς στον κοινοτικό νομοθέτη τη δυνατότητα να χορηγεί στο Δικαστήριο αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας ως προς τις προβλεπόμενες με τους κανονισμούς κυρώσεις, δυνατότητα της οποίας έκανε χρήση το Συμβούλιο με το άρθρο 17 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25). Το Δικαστήριο ασκεί την εν λόγω αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας στο πλαίσιο των ενδίκων βοηθημάτων που προβλέπονται σε άλλες διατάξεις της Συνθήκης, εν προκειμένω στο άρθρο 230 ΕΚ.
- 17 Εν πάση περιπτώσει, η αιτούσα, προβάλλοντας ως κύριο αίτημα την ακύρωση του επιβληθέντος προστίμου, ζητεί στην πράξη την ακύρωση του άρθρου 3 της αποφάσεως.

- 18 Με έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2003, πρωτοκολληθέν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιουλίου 2003, η αιτούσα διευκρίνισε ότι με την προσφυγή της στην κύρια δίκη δεν αμφισβητούσε την ύπαρξη της συμφωνίας, αλλά μόνον το επιβληθέν πρόστιμο. Ως εκ τούτου, επρόκειτο για προσφυγή πλήρους δικαιοδοσίας μη υποκείμενη σε οποιαδήποτε προθεσμία.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 19 Κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό της κύριας προσφυγής δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η ουσία της υποθέσεως. Εντούτοις, μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία η διαπίστωση της υπάρξεως ορισμένων στοιχείων που καθιστούν δυνατό να συναχθεί εκ πρώτης όψεως το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής, εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός, όπως εν προκειμένω, ότι η κύρια προσφυγή προς την οποία συναρτάται η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι προδήλως απαράδεκτη [διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2000, T-1/00 R, Hölzl κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-251, σκέψη 21, και της 8ης Αυγούστου 2002, T-155/02 R, VVG International κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3239, σκέψη 18].
- 20 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, διότι ασκήθηκε μετά την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ, παρεκταθείσας λόγω αποστάσεως δυνάμει του άρθρου 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 21 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αιτούσα υποστήριξε ότι είναι δυνατό να γίνει διάκριση μεταξύ προσφυγής ακυρώσεως κατά το άρθρο 230 ΕΚ και προσφυγής πλήρους δικαιοδοσίας κατά το άρθρο 229 ΕΚ. Εν προκειμένω, η αιτούσα περιορίζεται στην αμφισβήτηση του προστίμου που της επιβλήθηκε βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 17, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 229 ΕΚ. Στο πλαίσιο προσφυγής αυτού του είδους, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο οποίο επιβάλλεται πρόστιμο βάσει του εν λόγω κανονισμού,

μπορεί να ασκήσει προσφυγή για την ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση του προστίμου χωρίς να υπόκειται σε οποιαδήποτε προθεσμία. Τέλος, η αιτούσα επισημαίνει ότι στο γαλλικό δίκαιο υφίσταται η καλούμενη «τετραετής» παραγραφή, η οποία υποχρεώνει τους διαδίκους να ασκούν τις προσφυγές πλήρους δικαιοδοσίας εντός προθεσμίας τεσσάρων ετών από την ημερομηνία επελεύσεως της ζημίας.

- 22 Επιβάλλεται να τονισθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 229 ΕΚ, «[ο]ι κανονισμοί που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και από το Συμβούλιο, βάσει της παρούσας συνθήκης, δύνανται να χορηγούν στο Δικαστήριο πλήρη δικαιοδοσία σχετικά με τις κυρώσεις που προβλέπουν».
- 23 Κατά το άρθρο 17 του κανονισμού 17, «[ε]πί των προσφυγών που ασκούνται εναντίον των αποφάσεων της Επιτροπής, οι οποίες ορίζουν πρόστιμο ή χρηματική ποινή, το Δικαστήριο αποφαινεται κατά πλήρη δικαιοδοσία κατά το άρθρο 229 της Συνθήκης. Δύναται δε να άρει, να μειώσει ή να αυξήσει το πρόστιμο ή την χρηματική ποινή που επεβλήθη».
- 24 Εν προκειμένω, η προσφυγή αποσκοπεί αποκλειστικώς στην ακύρωση ή στη μείωση του επιβληθέντος από την Επιτροπή προστίμου, σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού 17, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 229 ΕΚ.
- 25 Συνεπώς, το ζήτημα που τίθεται είναι αν το άρθρο 229 ΕΚ εισάγει αυτοτελές ένδικο βοήθημα ή αν αφορά μόνον την έκταση του δικαστικού ελέγχου στο πλαίσιο προσφυγής όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 230 ΕΚ. Από την απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα αυτό εξαρτάται η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να υποβάλλεται το αίτημα ακυρώσεως ή καταργήσεως ενός προστίμου.

- 26 Εντούτοις, δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να αποφανθεί επί του θεμελιώδους αυτού ζητήματος, του οποίου δεν έχει ακόμη επιληφθεί ο κοινοτικός δικαστής. Επομένως, στον δικαστή της ουσίας εναπόκειται να κρίνει επί των εφαρμοζόμενων εν προκειμένω προθεσμιών. Πολλώ μάλλον το ζήτημα αυτό δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί λόγω ελλείψεως επείγοντος χαρακτήρα.

Επί του επείγοντος

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 27 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι εν προκειμένω πληρούται η σχετική με το επείγον προϋπόθεση.
- 28 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι το επιβληθέν πρόστιμο αντιστοιχεί σε κύκλο εργασιών εννέα μηνών και, ως εκ τούτου, είναι ιδιαίτερος επαχθής. Τονίζει ότι απασχολεί ως μόνιμο προσωπικό επτά μισθωτούς και ότι η καταβολή ενός τόσο υψηλού προστίμου θα έθετε σε κίνδυνο τις εν λόγω θέσεις εργασίας. Επιπλέον, επισημαίνει ότι η συνδικαλιστική της δραστηριότητα συνίσταται σε καθημερινή δράση που δεν επιδέχεται διακοπή. Συναφώς, η καταβολή του προστίμου θα καθιστούσε αδύνατη την εκπροσώπηση των συμφερόντων των μελών της ενώπιον των διαφόρων επαγγελματικών οργανώσεων και δημοσίων αρχών και θα έθιγε σοβαρά τη συνδικαλιστική της ελευθερία.
- 29 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η αιτούσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι εν προκειμένω πληρούται η σχετική με το επείγον προϋπόθεση.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 30 Κατά πάγια νομολογία, το αίτημα περί αναστολής εκτελέσεως με αντικείμενο την απαλλαγή από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για τη μη άμεση είσπραξη του ποσού του προστίμου μπορεί να γίνει δεκτό μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 1982, 107/82 R, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1549, σκέψη 6, και διάταξη της 23ης Μαρτίου 2001, C-7/01 P(R), FEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. 2559, σκέψη 44]. Πράγματι, η δυνατότητα επιβολής υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως προβλέπεται ρητώς στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων, από τους Κανονισμούς Διαδικασίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, και αποτελεί συνήθη και εύλογο τρόπο συμπεριφοράς της Επιτροπής (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 5ης Αυγούστου 2003, T-79/03 R, IRO κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-3027 σκέψη 25).
- 31 Η ύπαρξη τέτοιων εξαιρετικών περιστάσεων μπορεί, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί ότι έχει αποδειχθεί όταν ο διάδικος που ζητεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση συστάσεως της τραπεζικής εγγυήσεως αποδεικνύει ότι του είναι αντικειμενικώς αδύνατο να συστήσει την εν λόγω εγγύηση ή ότι η σύσταση αυτής θα έθετε σε κίνδυνο τη συνέχιση της δραστηριότητάς του (προαναφερθείσα διάταξη IRO κατά Επιτροπής, σκέψη 26).
- 32 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτούσα υποστηρίζει ότι το πρόστιμο είναι επαχθές, χωρίς, εντούτοις, να ισχυρίζεται ότι της είναι αδύνατο να συστήσει την απαιτούμενη τραπεζική εγγύηση. Ο ισχυρισμός αυτός προβλήθηκε ρητώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 33 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι αντικειμενικώς αδύνατο για την αιτούσα να συστήσει την απαιτούμενη τραπεζική εγγύηση.

- 34 Εξάλλου, η αιτούσα ουδέν αποδεικτικό στοιχείο προσκόμισε προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η σύσταση της τραπεζικής εγγυήσεως θα έθετε σε κίνδυνο τη συνέχιση της δραστηριότητάς της, ιδίως ότι θα την εμπόδιζε να εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών της ενώπιον των διαφόρων επαγγελματικών οργάνωσεων και δημοσίων αρχών.
- 35 Δεδομένου ότι η αιτούσα δεν απέδειξε τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Ιανουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf